

ת"ד 9436/08/15 - מדינת ישראל נגד ראשד וותד

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

ת"ד 9436-08-15 מדינת ישראל נ' וותד
תיק חיצוני: 71609/2015
בפני כבוד השופטת טל תדמור-זמיר
מאשימה מדינת ישראל
נגד ראשד וותד
נאשם

הכרעת דין כתב האישום ותשובת הנאשם

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה רשלנית, נהיגה ברכב ללא ביטוח, נהיגה משמאל לקו הפרדה רצוף והתנהגות שגרמה נזק לרכוש וחבלה של ממש לגוף.

1. **מעובדות כתב האישום** עולה כי בתאריך 15.2.15 סמוך לשעה 11:00 נהג הנאשם רכב פרטי מסוג ביואיק (להלן: "הביואיק") בכביש 66, שהינו כביש דו סטרי חד נתיבי, מופרד על ידי קו הפרדה רצוף, הכביש היה תקין, הראות הייתה טובה ושדה הראיה היה חופשי. הנאשם נסע לכיוון דרום ובהגיעו לק"מ 29, סטה לנתיב הנגדי, תוך שהוא חוצה קו הפרדה רצוף, חסם דרכו של רכב פרטי מסוג יונדאי (להלן: "היונדאי") שנסע אותה עת בכיוון הנגדי ושני כלי הרכב התנגשו.

כתוצאה מהתאונה נחבלו הנהגת המעורבת, הנאשם ונוסע נוסף ברכב הנאשם.

לנאשם נגרם חתך באמה שמאל; לנוסע הנוסף ברכבו נגרמו חבלות של ממש שהתבטאו בשבר בלסת תחתונה וחתך חיצוני עמוק. לנהגת המעורבת נגרמו חבלות של ממש שהתבטאו בשבר מרוסק בירך, שבר בלסת דו צדדי, שברים בעצמות הפנים ושבר בראש עצם הזרוע.

בתשובתו לכתב האישום הודה הנאשם בנהיגה אך כפר באחריות לתאונה וטען כי הנהגת המעורבת היא שנהגה ברשלנות ולכן היא אחראית לקרות התאונה.

כי כך, נקבע התיק לשמיעת ראיות. מטעם המאשימה העידו הנהגת המעורבת - גב' גלעד סיוון, מר מתי ברכה והבוחן אריק טל. כן הוגשו ראיות בהסכמה.

מטעם ההגנה העידו הנאשם, מר חוסיין סוואעד, מר משה כהן - מומחה מטעם ההגנה ומר אשר אסבן שערך הדמיה של

תמצית טענות הצדדים

2. **ב"כ המאשימה** הפנה לעדויותיהם של עדי התביעה, כמו גם לדו"ח הבוחן וטען כי הן מחזקות אחת את השנייה ויש בהן כדי להוכיח מעבר לספק סביר כי הנאשם הוא שסטה מנתיב נסיעתו וגרם לתאונה שהתרחשה בנתיב נסיעת הנהגת המעורבת ומכאן שהוא אחראי לתאונה.

בהתייחס לגרסת הנאשם, ב"כ מאשימה טען כי הנאשם מסר שתי גרסאות שונות, האחת במשטרה והשנייה בבית המשפט ומכל מקום, טענותיו אינן מתיישבות עם מקום האימפקט. כן טען כי ברכישת פוליסת ביטוח מיד לאחר קרות התאונה, יש כדי להעיד על אופיו של הנאשם. ב"כ המאשימה הוסיף כי הנאשם לא הביא את אשתו, שישבה ברכבו, כעדה מטעמו ויש בכך כדי לפעול לחובתו. בהתייחס לחוות דעת ההגנה, נטען כי המומחה לא בדק ממצאים פוזיטיביים במקום התאונה, חוות הדעת נסמכה אך על נתונים סלקטיביים ולכן אין ליתן לה משקל.

3. **ב"כ הנאשם** טען כי הבוחן המשטרתי התעלם מממצאים ומסימנים על הכביש ומיהר לקבוע את אחריות הנאשם לתאונה, מבלי שחקר עד ראיה ניטראלי, שיכול היה לשפוך אור על נסיבות התאונה. ב"כ הנאשם טען כי מדובר במחדל חקירה חמור.

בהתייחס לעדות הנהגת המעורבת, טען שלא ניתן ללמוד ממנה דבר, שכן היא אינה זוכרת את התאונה. בהתייחס לעדותו של מר ברכה, טען כי שמו כלל אינו נזכר בדו"חות הפעולה של השוטרים ועדותו, על הסתירות שבה, מעוררת תמיהות באשר לשאלה האם נכח בתאונה. לכן, טען, יש להעדיף את עדותו של עד ההגנה, אשר נסע בסמיטריילר והשקיף על התאונה מגבוה וממרחק קצר ומסר את שמו לשוטר שהגיע למקום.

בהתייחס לגרסת הנאשם במשטרה, טען כי היא נמסרה 8 ימים לאחר התאונה, בטרם התייעץ עם עו"ד ולכן ניסיונותיו להרחיק עצמו מהתאונה הם טבעיים. ב"כ הנאשם טען כי בחלוף הזמן הבין הנאשם את מקום האימפקט, הבין שניסה לברוח לשמאל ולא לימין, כדי להימנע מהתנגשות עם היונדאי וזו הסיבה לסתירה בין שתי הגרסאות. עוד טען כי סטיית הנאשם שמאלה ולא ימינה הינה אינסטינקט של נהג לברוח בכיוון מנוגד לכיוון סטיית הרכב שבא מולו.

בהתייחס לחוות דעת המומחה מטעם ההגנה, ב"כ הנאשם טען כי יש בה מענה לשאלות שהבוחן לא יכול היה לענות עליהן ולכן יש להעדיפה ולזכות את הנאשם מהעבירות שיוחסו לו.

מוסכמות ומחלוקות

4. עיון בעדויות, ביתר הראיות ובטענות הצדדים מעלה כי הצדדים אינם חלוקים על העובדות הבאות:

הנאשם נסע בכביש 66 מצפון לדרום; הנהגת המעורבת נסעה בנתיב הנגדי וממול כיוון נסיעת הנאשם, מדרום לצפון;

מדובר בכביש דו מסלולי חד נתיבי, מופרד על ידי קו הפרדה רצוף; הכביש היה תקין, ראות טובה ושדה ראייה חופשי; סמוך לשעה 11:00, בקרבת קיבוץ הזרע, התנגשו כלי הרכב חזיתית; מקום האימפקט בנתיב נסיעת הנהגת המעורבת; כן אין חולק על כי כתוצאה מהתאונה נגרמו חבלות של ממש לנהגת המעורבת, לנאשם ולנוסע נוסף שישב ברכבו (ראו המסמכים הרפואיים ת/12, ת/13, ו-ת/14, שהוגשו בהסכמה).

5. **המחלוקת בין הצדדים סבה סביב השאלה מי אחראי לתאונה.** המאשימה טוענת כי הנאשם הוא שסטה מנתיב נסיעתו שמאלה, לנתיב נסיעת הנהגת המעורבת והתנגש בה חזיתית, בעוד הנאשם טוען כי הנהגת המעורבת היא שסטתה מנתיב נסיעתה שמאלה, לנתיב נסיעתו. לטענתו, הוא בתגובה הסיט את רכבו שמאלה, כדי להימלט מהתנגשות עמה, אולם לפתע היא שבה ימינה לנתיב נסיעתה ושם אירעה ההתנגשות בין שני כלי הרכב.

דין והכרעה

6. לאחר ששמעתי העדים, עיינתי בראיות חזור ועיין, קראתי את חוות הדעת, את דו"ח הבוחן ובחנתי את טענות הצדדים, אני סבורה כי הנאשם הוא האחראי לתאונה, ואנמק, תוך התייחסות מפורטת לראיות הצדדים.

ראיות המאשימה

7. **ע"ת 1, גב' סיוון גלעד, הנהגת המעורבת** העידה כי היא אינה זוכרת את התאונה וכל שהיא זוכרת הוא שהיא יצאה מהבית לכיוון מכללת תל חי ואז התעוררה בבית החולים, שם אמרו לה שהייתה מחוסרת הכרה במשך 11 ימים (ראו ת/1, אשר הוגשה כעדות ראשית). כן העידה כי היא אכן דיברה בטלפון הנייד בטרם החלה בנסיעה ורק לאחר שסיימה את השיחה יצאה לדרך. לדבריה יש ברכב מקום ספציפי שבו היא מניחה תמיד את הטלפון. הנהגת המעורבת מסרה שמות של שני עדים לתאונה, לרבות מספרי הטלפון שלהם (עמ' 3 לפרוט' בש' 19-25).

8. **בחקירתה הנגדית** העידה כי התאונה התרחשה במרחק של כ-2-4 דקות נסיעה מביתה (עמ' 4 לפרוט' בש' 6-11). הנהגת המעורבת שללה כי התעסקה בטלפון הנייד בעת הנהיגה וכשנשאלה אם יכול להיות שהטלפון נפל לה והיא התכופפה להרים אותו, השיבה "בספק" ואמרה כי אם יש עד שאומר שכך קרה, אז הוא שקרן (עמ' 4 לפרוט' בש' 24-29 ומעמ' 5 בש' 19 עד עמ' 6 בש' 2). עוד העידה כי מתי ברכה עזר לה בתאונה, נסע אחרי האמבולנס לבית החולים, וגם הגיע לבקר אותה בבית השיקומי בקיבוץ, אחרי התאונה, למרות שהיא לא הכירה אותו קודם (עמ' 5 לפרוט' בש' 1-5). הנהגת המעורבת העידה כי היא הייתה חגורה בעת התאונה ונפצעה קשה, היום היא כבר לא זקוקה לעזרה, היא חזרה ללמוד אבל לא עובדת.

9. **בחקירה חוזרת** העידה שהייתה מאושפזת בטיפול נמרץ ברמב"ם 11 יום מחוסרת הכרה, לאחר מכן אושפזה שבוע וחצי במחלקת פה ולסת, נותחה בלסת, בירך ובאגן, הכניסו לה פלטינות ולאחר ששחררה מבית החולים הייתה 100% סיעודית ולמעשה השיקום שלה נמשך עד היום.

10. **ע"ת 3, מתי ברכה, היה עד ראייה לתאונה.** מר ברכה העיד כי במועד הרלבנטי הוא נסע מכיוון מגידו ליוקנעם, תוך שהוא משוחח עם אשתו בנייד בדיבורית ולפתע ראה רכב ביואיק בצבע כחול מגיע מהנתיב הנגדי וסוטה ממסלולו שמאלה. מר ברכה העיד כי נהג הביואיק לא סטה בבת אחת, אלא סטה לאט לאט, עבר את קו הפרדה הרצוף עם הגלגל הקדמי שמאלי שלו ויונדאי שנסע שני רכבים לפניו (לפני מר ברכה - טת"ז) התנגש עם הביואיק חזיתית. לאחר התאונה הוא שרב נוסעי הביואיק יצאו מהרכב, בעוד מהיונדאי לא יצא אף אחד. כשניגש ליונדאי, ראה בחורה עם דם מהפה ורגליים מעוכות והתקשר למשטרה, שהזעיקה אמבולנס. הוא חיכה עד שהאמבולנס הגיע וכשלא הצליחו לחלץ את נהגת היונדאי מהרכב, הוזמן מכבי אש שיעשה זאת. מר ברכה העיד כי הוא ניגש לשוטר שנכח במקום, השאיר לו את פרטיו ומסר שהיה עד לתאונה. לשאלת החוקר, מר ברכה השיב כי הוא ראה את הסטייה בבירור מוחלט וכי היונדאי לא סטתה, אלא היתה כל הזמן בנתיב נסיעתה (ראו ת/2, אשר הוגשה כעדותו הראשית).

11. **בחקירתו הנגדית העיד כי בינו לבין היונדאי היו 2 רכבים פרטיים,** אבל הוא ראה את התאונה כל כך בבירור, שעד היום, בכל פעם שהוא נוסע במקום, הוא מדמיין אותה, כי זו התאונה הראשונה שהוא ראה בעת התרחשותה (מעמ' 7 לפרוט' בש' 26 עד עמ' 8 בש' 7). כן העיד כי במקום היתה עקומה ולכן הוא לא היה ממש מאחורי היונדאי, אלא יותר בצד, אבל לא ייתכן שהוא איבד קשר עין עמה (עמ' 8 לפרוט' בש' 11-18). כך שלל גם אפשרות לפיה הוא לא הבחין בתאונה כיוון שהיה מרוכז בשיחה עם אשתו (עמ' 8 לפרוט' בש' 27-30). מר ברכה הסביר כי הגיע אל הנהגת המעורבת דרך הטלפון הנייד שלה, שהיה מונח בתא מתחת לרדיו ברכב (מעמ' 9 לפרוט' בש' 23 עד עמ' 10 בש' 4).

12. **ע"ת 4, רס"מ אריק טל, בוחן תאונות דרכים במשטרת חדרה** מזה 17 שנה (להלן: "הבוחן") הוא שחקר את התאונה בתיק דנן ובמסגרת עבודתו ערך דו"ח בוחן (ת/5), מזכר מיום 15.4.15 (ת/6), תרשים (ת/7) וסקיצה (ת/8). הבוחן אף צילם תמונות בזירת התאונה (לוח התצלומים סומן ת/4 ודיסק שמכיל התמונות בצבע צולם ת/11) וגבה שתי הודעות מהנאשם (ת/9 ות/10). עיון בדו"ח הבוחן מעלה כי הבוחן הסיק על סמך הממצאים בזירת התאונה שהנאשם הוא שסטה מנתיב נסיעתו שמאלה, חצה פס הפרדה רצוף וגרם לתאונה (ראו פרק המסקנות בת/5).

13. **בחקירתו הנגדית העיד הבוחן כי אין בעובדה שהוא סימן את רכב הנאשם כרכב א' כדי ללמד על מסקנה** מהירה בדבר אשמתו בתאונה. הבוחן הסביר כי כבר בסקיצה רשם את הביואיק כאשם, לפי הממצאים בזירה, כגון סימני החריטה במקום האימפקט, ההתזות של נוזלי המצבר של היונדאי וסימני הבלימה של היונדאי, בנתיב נסיעתו (עמ' 12 לפרוט' בש' 18-2).

בהתייחס לתמונות שהציג לו ב"כ הנאשם, הבוחן העיד כי החריטות בנתיב של הביואיק הן חריטות של אחרי התאונה, כשהרכב היה בלי גלגלים ולמעשה זהו מסלול ההיזרקות שלו. הבוחן הסביר כי לאחר שהסיק, על סמך הממצאים בנתיב נסיעת היונדאי כי שם היה מקום האימפקט, הוא לא התייחס לסימנים או ממצאים רבים נוספים שנותרו במקומות אחרים בכביש, לאחר התאונה (מעמ' 12 לפרוט' בש' 28 עד עמ' 13 בש' 19). הבוחן העיד כי הוא קבע שהחריטה בנתיב היונדאי היא של גלגל שמאלי קדמי, על סמך סימנים של שמן ונוזלי מצבר שנמצאו משמאל. הבוחן העיד על מיקום המצבר ברכב והסביר כי בעת תאונה כל הנוזלים יוצאים החוצה, לוקח להם זמן להגיע לקרקע ולכן סימני הנוזלים וסימני החריטה אינם חופפים (עמ' 13 לפרוט' בש' 20-30).

בהתייחס לתמונות 6186 ו-6182 הבוחן העיד כי הסימנים שרואים בהן הם סימני נסיעה ולא סימני בלימה, הם רחבים

יותר מסימני היונדאי, ייתכן שמדובר בסימנים של רכבי הצלה, ולכן הוא לא התייחס אליהם, קל וחומר כשבמקום התאונה נמצאו סימנים שהובילו ישירות לכלי הרכב המעורבים (עמ' 14 לפרוט' בש' 2-30).

הבוחן העיד כי תחנת עפולה היא שטיפלה בתאונה לפניו ולכן ייתכן שהדו"ח נ/1 הגיע אליו מאוחר יותר. עוד העיד כי בדו"ח שלו הוא הסתמך בעיקר על ממצאים שאסף ולא על עדויות. לדבריו ייתכן שהוא סבר שהעד שהוא דיבר איתו (ראו ת/6) הוא העד לתאונה שנזכר בנ/1 ולכן הוא לא התעקש לאתר את העד שפרטיו נרשמו בנ/1 (מעמ' 15 לפרוט' בש' 21 עד עמ' 16 בש' 19; עמ' 17 בש' 1-3). הבוחן העיד כי בכל מקרה הוא מתקשה להאמין שהיה משנה את המסקנה שלו נוכח העדות הנוספת, שכן התרחיש שמתאר אותו עד (סטייה של היונדאי, חזרה לנתיב והתיישרות), אינו מתיישב עם הממצאים והמרחקים בשטח - סימן הבלימה של היונדאי ישר, כמעט מקביל לקו הפרדה הרצוף בכביש (עמ' 17 לפרוט' בש' 10-22). משב"כ התעקש ושאל אם קיימת היתכנות, ולו של 5%, שהיונדאי סטתה וניסתה לחזור לנתיב שלה, הבוחן השיב: "בוודאות לא. אלה לא סימני בלימה, אלה סימני שמן, הם לא עוברים בתוך סימן האימפקט הקלאסי שמצאתי במקום התאונה..." (עמ' 18 לפרוט' בש' 4-15 וכן בעמ' 19 בש' 2-11). בהמשך הבוחן הסביר את ההבדל בין סימן בלימה לסימן דחיפה (עמ' 18 לפרוט' בש' 13-22 והעיד כי מסימן הבלימה הישר, המקביל לקו הפרדה הרצוף, כפי שנראה בתמונה 6172, ניתן ללמוד כי לא ייתכן שהיונדאי נדחף הצדה מקו הנסיעה שלו (עמ' 18 לפרוט' בש' 23-25).

בחקירתו החוזרת הבוחן לא הוסיף דבר משמעותי.

גרסת הנאשם

14. הנאשם נחקר במשטרה פעמיים.

מהודעתו מיום 22.2.15 (ת/9) עולה כי למרות שהוא התייעץ עם עו"ד טרם החקירה, הוא ביקש לדחות את החקירה עד שיתיעץ עם עורך דינו ולאחר שהחוקר לא נעתר לבקשתו, השיב לכל השאלות שהופנו אליו כך: "מבקש דחייה כי אני לא אשם".

15. **בהודעתו מיום 23.2.15 (ת/10)** מסר כי ביום התאונה הוא נסע מיוקנעם לכיוון מגידו, אשתו ישבה לידו ונוסע נוסף ישב מאחור. מול קיבוץ הזורע רכב בצבע כסף סטה מהנתיב ופגע בו בצד שמאל בעוצמה מפתיעה, הרכב הסתחרר ונעצר במעקה בצד ימין. לשאלות החוקר השיב כי הוא נסע במהירות של 70 או 80 קמ"ש ולא היו רכבים - לא לפניו ולא מאחוריו. כשהחוקר אמר לו שכל הממצאים מעידים שהתאונה אירעה בנתיב הנגדי, השיב: "...אני נוסע במסלול שלי נסיעה רגילה ובטוחה והרכב שהתנגש בי היה בקטע שלי... היא הגיעה אלי ונסעה מולי" (ת/10 בש' 31-35). כשנשאל מה עשה כשראה את היונדאי מגיע אליו השיב: "אני הספקתי לשים רגל על הברקס ולסובב את ההגה ימינה".

בהתייחס לביטוח מסר כי הביטוחים מתחדשים אוטומטי על ידי הסוכן שלו, ומי שמטפל בניירת זה בנו הבכור.

16. **בבית המשפט העיד הנאשם** כי כשהיונדאי הפתיע אותו בנתיב שלו, הוא עשה "החלטה מהירה לברוח שמאלה ואז פיצוץ וזהו. זה רגע הכי מהיר. שתי שניות. לא הספקתי לחזור, וכנראה או באמצע הכביש או משמאלה לו נפגשנו עם הרכב" (עמ' 24 לפרוט' בש' 11-14). כן העיד כי אשתו, שישבה מלפנים והיא אחות במקצועה, עזרה לנוסע הנוסף, שאיבד את ההכרה, הוא לא הצליח לצאת מהצד שלו, אלא רק מימין ואז הגיעו אנשים ואמבולנס ופינו אותם לבית חולים (עמ' 24 לפרוט' בש' 16-19).

17. **בחקירתו הנגדית** העיד כי היום הוא זוכר את האירוע טוב מבעבר וכלשונו: "...נופל האסימון, אתה מתאר לעצמך מה קרה, לפי מה שהתרחש" (עמ' 25 לפרוט' בש' 2-7). הנאשם הסביר כי לא שיתף פעולה בחקירתו ת/9, כיוון שהבוחן דיבר אליו בצורה גסה ואמר לו שהוא אשם והוא רצה להתייעץ עם עו"ד, אבל למרות שהוא לא הספיק להתייעץ, הוא התייצב למחרת, כי החוקר הכריח אותו, ומסר גרסה לפיה המפגש בין שני הרכבים היה באמצע הכביש, קרוב לקו הפרדה (מעמ' 25 לפרוט' בש' 10 עד עמ' 26 בש' 8).

הנאשם העיד כי הוא נפגש עם המומחה מטעמו ימים ספורים לאחר שנחקר במשטרה, הוא לא קרא את חוות הדעת שלו, אבל המומחה יודע יותר טוב ממנו מה קרה (עמ' 26 לפרוט' בש' 13-30).

בהתייחס לעד ההגנה מר סוואעד, הנאשם העיד כי מעולם לא פגש אותו עד המשפט, עורך דינו הוא שהזמין אותו והוא אינו יודע איזו גרסה הוא מסר או באיזה רכב הוא נסע (עמ' 27 לפרוט' ש' 1-18).

כשנשאל אם התאונה התרחשה במרכז הכביש או בנתיב נסיעת היונדאי, השיב הנאשם כי הוא אינו יודע, בהמשך העיד כי התאונה התרחשה על קו הפרדה וכשעומת עם 3 הגרסאות שנמסרו מטעם ההגנה, השיב: "קרוב למרכז הכביש, קרוב לקו הפרדה, אוטו מולי, ברחתי ונפגשנו באמצע הכביש. זה המקום" (עמ' 27 לפרוט' בש' 22-32). כשהתבקש להסביר את השינוי בגרסתו בין שמסר בת/10 לבין עדותו בבית המשפט, השיב כי השוטר היה אכזרי אליו ולמעשה קו הפרדה זה אותו דבר כמו השטח שלו. כשהתבקש להסביר למה התכוון כשאמר שהיונדאי הגיעה ונסעה מולו, השתהה מעט בתשובתו ואמר: "לא זוכר מה הכוונה פה היתה. הכוונה כאילו באה אלי לנתיב שלי" (עמ' 27 לפרוט' בש' 3-8).

הנאשם לא ידע להעריך מתי הבחין ביונדאי סוטה לעברו והעיד כי הכל אירע תוך שבריר שניה, בלי שהיה זמן לחשוב והוא אפילו לא יודע אם הם הספיקו "לעשות ברקס" (עמ' 28 לפרוט' בש' 11-16). כשנשאל איזו גרסה הוא מבקש לאמץ - את זו שלפיה הוא לחץ ברקס וסטה ימינה או את זו שלפיה הוא סטה שמאלה, השיב שאת השנייה, שלפיה הוא סטה שמאלה והסביר כי בעת חקירתו הוא היה כאוב, נלחץ מהחוקר וככל שעבר זמן הוא התחיל לקלוט מה קרה (עמ' 29 לפרוט' בש' 1-6).

בהתייחס לביטוח, העיד כי לא ידע שאין ביטוח חובה ולא ידע שבאותו יום בשעה 12:02 עשו ביטוח לרכב. ככל הנראה כשהוא הודיע שעשה תאונה, הבן שלו, שמתעסק עם הביטוחים, עשה ביטוח, בלי שהוא ידע (עמ' 30 לפרוט' בש' 1-16).

יתר ראיות ההגנה

18. **ע"ה 2, מר חוסיין סוואעד**, היה עד לתאונה והוא שמסר את שמו ואת מספר תעודת הזהות שלו לשוטר שהגיע ראשון למקום התאונה. מר סוואעד צילם תמונות במקום התאונה (נ/3) ובהמשך שלח אותן למומחה ההגנה.

לשאלת בית המשפט השיב כי את התמונות צילם אחרי שהגיע האמבולנס, כדי להראות למפקד שלו שהוא השתמש במטף (עמ' 35 לפרוט' בש' 18-21).

מר סוואעד העיד כי ביום התאונה הוא נסע לכיוון מגידו מצפון לדרום, נכנס לתחנת הדלק דור אלון וכשיצא מהתחנה, חלף על פניו רכב ביואיק והוא נסע אחריו. כעבור כשתי דקות סטה לנתיב שלהם יונדאי בצבע כסף, הביואיק ברח לצד שמאל, היונדאי פתאום חזר והם התנגשו פחות או יותר באמצע הכביש (עמ' 31 לפרוט' בש' 23-27). לאחר התאונה הוא עצר את רכבו, עזר לנוסעים ברכב הביואיק וכשהריח מהביואיק ריח שרוף, הוא השתמש במטף מהרכב שלו. כשהגיע למקום שוטר הוא מסר לו כל מה שראה והשוטר שחרר אותו (מעמ' 31 לפרוט' בש' 28 עד עמ' 32 בש' 12).

19. **בחקירתו הנגדית** העיד כי הוא זוכר היטב את האירוע כי היה אירוע קשה, אבל הוא לא הכיר את הנאשם עד התאונה (עמ' 32 לפרוט' בש' 16-21) ומי שיצר איתו קשר לאחר התאונה הוא ב"כ הנאשם, שאמר שיש משפט, שהוא צריך לבוא. כן העיד כי המומחה אף הוא התקשר אליו וביקש שישלח לו תמונות ושיספר לו בדיוק מה קרה בתאונה ולקח ממנו עדות (עמ' 33 לפרוט' בש' 10-14). מר סוואעד העיד כי הוא אינו יודע כיצד ב"כ הנאשם השיג את הטלפון שלו, כי הוא שמר את התמונות בפייסבוק וכי הוא העביר אותן למומחה ההגנה בוטצאפ (עמ' 33 לפרוט' בש' 18-27). עוד העיד כי הוא לא נפגש עם מומחה ההגנה, אלא שוחח עמו טלפונית (עמ' 35 לפרוט' בש' 4-7).

בהתייחס למקום התאונה, העיד כי ההתנגשות הייתה פחות או יותר באמצע הכביש, בקו הלבן, לאחר שהיונדאי סתה לנתיב שלהם, הביואיק ברח לנתיב השמאלי ואז היונדאי חזרה לנתיב שלה והתאונה התרחשה באמצע הכביש, כשהביואיק עבר את הקו הלבן (עמ' 34 לפרוט' בש' 1-18). עוד העיד כי הוא היה במרחק של 30-40 מטר מהביואיק וכשהוא ראה שהיונדאי סטה לנתיב שלהם, הוא בלם ונצמד לימין (עמ' 34 לפרוט' בש' 20-23). מר סוואעד הוסיף כי הוא לא יודע מה הנאשם אמר במשטרה, אבל הביואיק ברח שמאלה והוא לא זוכר אם ראה אצלו אורות ברקס לפני התאונה (עמ' 35 לפרוט' בש' 1-3).

20. **ע"ה 3, מר משה כהן**, בוחן תנועה לשעבר (להלן: "**המומחה**"), העיד כי הוא ביקר במקום התאונה ביום 25.2.15 וערך את חוות הדעת נ/4 על סמך החומר בתיק החקירה והעדויות ששמע (להלן: "**חוות הדעת**"), אליה אתייחס בהמשך).

21. **בחקירתו הנגדית** העיד כי בביקור בשטח הוא לא מצא כל ממצא שיכול היה לסייע לו (עמ' 36 לפרוט' בש' 28-29) ואישר כי רשם שמזמין חוות הדעת הוא הבעלים של הביואיק, אך על סמך מה שאמר לו ב"כ הנאשם, מבלי שבדק את רישיון הרכב (עמ' 37 לפרוט' בש' 2-6).

בהתייחס למר סוואעד, העיד כי שוחח עמו טלפונית ובהמשך אישר כי נפגש עמו במשרדו של ב"כ הנאשם בינואר 2017 ובאותו מעמד מר סוואעד העביר לו לטלפון הנייד את התמונות שצילם והוא הדפיס אותן (עמ' 37 לפרוט' בש' 9-32). המומחה העיד שלמעשה לא ניתן ללמוד מהתמונות נ/3 דבר, למעט כי הרכב של מר סוואעד נכח במקום התאונה, קרי, אין מדובר בעד שצנח מהשמיים, אלא בעד מהימן, שהמשטרה פספסה (עמ' 38 לפרוט' בש' 8-13). כי כך, וכיוון שאותו עד נסע בסמיטריילר ויכול היה לראות טוב יותר מכל נהג אחר, הוא נתן לגרסתו משקל של 100% (עמ' 38 לפרוט' בש' 20-29). המומחה ציין כי לו הבוחן היה גובה הודעה מהעד, עדותו הייתה משנה את כל התיק (עמ' 39 לפרוט' בש' 1-2). המומחה אישר כי מר סוואעד לא הצביע לו על נקודת האימפקט והעיד כי למעשה הוא קבע את הנקודה,

בהסתמך על קביעות הבוחן, תוך סטייה של 80 ס"מ לכאן או לכאן (עמ' 39 לפרוט' בש' 9-28). המומחה העיד כי הוא סבור שאי חקירת העד הינה מחדל חקירתי ובאותה נשימה אישר כי הוא לא התייחס לעדותו של מר ברכה, שכן הוא היה רכב שלישי אחרי היונדאי ומנסיונו, הרכבים שלפניו הסתירו לו הרבה. המומחה לא ערך ניסוי שדה ראיה כדי לבסס את האמור (עמ' 40 לפרוט' בש' 4-22).

המומחה העיד כי אף את אשת הנאשם הוא לא תשאל, שכן הנאשם אמר לו שהיא לא ראתה ולכן סבר שהיא לא רלבנטית (עמ' 40 לפרוט' בש' 23-29).

בהתייחס לסימן הבלימה שמצא הבוחן, המומחה אישר כי מדובר בסימן מגלגל קדמי שמאלי של היונדאי והעיד כי הדבר מעיד על איבוד אחיזה של גלגל ימני קדמי, שכן רכב שנוסע בנתיב ובולם בלימת חרום, משאיר סימנים משני הגלגלים הקדמיים. לכן, ככל שהיונדאי סטתה לנתיב שמאל וחזרה לימין, כשניסתה להתיישר הגלגל הימני איבד אחיזה בכביש, כל מסת הרכב הייתה לצד שמאל ולכן הרכב השאיר סימן בלימה רק מגלגל אחד (מעמ' 41 לפרוט' בש' 28 עד עמ' 42 בש' 5 ובש' 22-26).

בהתייחס לסטיית הנאשם שמאלה, העיד כי מדובר באינסטינקט והדבר הגיוני כשיש מעקה ברזל מימין, אף אם רוחב השול הוא 2.4 מטרים (עמ' 42 לפרוט' בש' 6-14). כן העיד כי גם אילו היה הנאשם בוחר לסטות ימינה, לשול, אין הכרח שהתאונה הייתה נמנעת, ייתכן שהייתה חזיתית לגמרי, שכן הנאשם ראה את היונדאי מולו ולא יכול היה לצפות שהיא תחזור לנתיבה (עמ' 43 לפרוט' בש' 3-9).

22. **ע"ה 4, מר אשר אסבן**, חוקר תאונות, ערך את ההדמיה נ/5, על בסיס נתונים שקיבל מהמומחה ושתי שיחות טלפון עם מר סוואעד, לאחר שהבין שהוא ראה בדיוק מה שקרה. מר אסבן העיד כי לדעתו העד הנוסף (מר ברכה) לא יכול היה לראות מה שקרה, כי היו רכבים לפניו (עמ' 43 לפרוט' בש' 12-17). בהמשך ותוך צפייה של בית המשפט בהדמיה, מר אסבן העיד כי הוא ערך את ההדמיה בהתאם לשני תרחישים - אחד של הבוחן ואחד של המומחה (עמ' 43 לפרוט' בש' 28-29).

ניתוח העדויות והראיות

כאמור, מטעם המאשימה העידו שלושה עדים - הנהגת המעורבת, מר ברכה והבוחן.

23. **אשר לנהגת המעורבת** - זו העידה כי אינה זוכרת דבר מהתאונה. מכאן שלא ניתן לבסס על עדותה ממצא כלשהו.

24. **אשר למר ברכה** - עדותו לפיה הוא ראה את התאונה לא נסתרה. המומחה ומר אסבן אמנם סברו כי מר ברכה לא יכול היה לראות את התאונה, מחמת כלי הרכב שחצצו בינו לבין היונדאי, ברם לא הוכיחו את הסברה שלהם בראיה כלשהי, כדוגמת ניסוי שדה ראיה בתנאים דומים. יתרה מזאת, תמונה מס' 6187 בת/11 והתצ"א בפתח של

ההדמיה נ/5 תומכים שניהם את גרסת העד לפיה קיימת עקומה במקום, מה שהקל עליו לראות את הנעשה בנתיב הנגדי. חרף האמור, המומחה ומר אסבן התעלמו לחלוטין מעדותו של מר ברכה ואף את ההדמיה ערכו בכביש ישר לחלוטין, ללא עקומה.

זאת ועוד, עדותו של מר ברכה נתמכת הן בעדותה של הנהגת המעורבת באשר למקום בו היא מניחה את הטלפון שלה בתוך הרכב והן בעדותו של הבוחן, כפי שיובהר להלן.

כי כך, אני קובעת כי מדובר בעדות מהימנה.

25. **אשר לעדות הבוחן** - עדותו של הבוחן מבוססת על ממצאים במקום התאונה, כפי שתועדו בתמונות, בדיסק ת/11. עדותו של הבוחן לא נסתרה. ב"כ הנאשם אמנם הציג לבוחן שלל תרחישים התומכים את גרסת ההגנה, ברם הבוחן שלל תרחיש אחר תרחיש, תוך מתן הסבר מפורט מדוע הוא שולל אותם. איני מתעלמת מהעובדה כי הבוחן לא התייחס לגרסתו של העד סוואעד במסגרת עבודתו, ברם סבורה כי אין בכך כדי לגרוע ממקצועיותו או לשנות את מסקנותיו, שכן על דוכן העדים הבוחן עומת עם אותה גרסה והסביר מדוע היא לא אפשרית (אתייחס לאי חקירתו של סוואעד בהיבט של מחדל חקירה, בהמשך). מנגד, המומחה התעלם כליל מגרסתו של מר ברכה, בלי ליתן לה הסבר כלשהו.

אביא עתה את התייחסות הבוחן לכל אחת מטענות ההגנה או התרחישים שהיא העלתה, תוך שימוש בתמונות שהוגשו, כדי להמחיש את הדברים. נקודת המוצא היא כי מומחה ההגנה העיד כי הוא עצמו לא מצא בשטח ממצאים שיכולים היו לסייע ואף הוא הסתמך על הממצאים שמצא הבוחן. המומחה אף אישר את מקום האימפקט, כפי שקבע הבוחן.

• סימני דחיפה

26. לטענת המומחה, בתמונה 6186 ניתן לראות בנתיב נסיעת הביואיק סימנים שמסתיימים במקום בו מתחיל סימן הבלימה של היונדאי. המומחה העיד כי מדובר בסימני דחיפה, אשר מעידים על סטיית רכב היונדאי ימינה חזרה לנתיב נסיעתו.

תמונה מספר 6186

הבוחן עומת עם הטענה בחקירתו הנגדית והסביר כי אין מדובר בסימני דחיפה, תוך שפירט מהו סימן דחיפה. הבוחן העיד כי מדובר בסימנים מרובים, שאינם מסודרים או מקבילים ולכן אין מדובר בסימני דחיפה. הבוחן אף הסביר את ההבדלים בין סימן דחיפה לסימן בלימה וכיצד נגרמים סימני הדחיפה (כשהרכב מאבד שליטה ונדחף הצדה). כשנשאל אם לא ייתכן שזה מה שקרה ליונדאי, השיב:

"ת. לא, בגלל שאר הסימנים האחרים, יש סימן בלימה ישר. תראה בתמונה 6172 יש סימן בלימה ישר מקביל לפס הלבן שמגיע לסימן נוסף שלא שייך אליו, ולא באותו קו"(עמ' 18 לפרוט' בש' 13-25).

גם בהמשך, כשנשאל אם קיימת אפשרות שבכל זאת מדובר בסימני דחיפה שמעידים שהיונדאי חזר לנתיב הנסיעה שלו, לאחר שסטה שמאלה, כדי למנוע את ההתנגשות עם הביואיך, חזר על תשובתו:

"ת. בוודאות לא, אם רכב היונדאי נמצא בהחלקה באלכסון לדרך, הרכב הביואיך היה אמור לפגוע בו בדופן שמאל ולא חזית שמאל בחזית שמאל, כמו כן לא מצאתי סימני דחיפה במקום. הסימנים שאתה מצביע עליהם לא קשורים לתאונה. אם נעשה חישוב של סימן הבלימה ואחרי זה לפי תגובת הנהגת איפה התחילה להגיב, מדובר בעוד מספר מטרים לא מבוטל שבעצם הגיבה לסכנה מולה והחליטה לבלום"(עמ' 19 לפרוט' בש' 2-11).

מנגד, המומחה לא התמודד עם עדותו והסבריו של הבוחן, אלא אך טען כי מדובר בסימני דחיפה, מבלי לפרט. המומחה אף לא התייחס לטענה כי מדובר בסימנים של צמיג רחב יותר, שכלל אינו קשור לתאונה.

• זוויות החזרה של היונדאי לנתיב

27. בהדמיה של התאונה (נ/5) שלושה תרחישים. אחד אשר תואם את גרסת המאשימה, אחד אשר תואם את גרסתו של מר סוואעד ואחד אשר תואם את גרסת המומחה. בתרחישים התואמים את גרסת ההגנה (ראה דקות 4:19-4:38 ו-6:38-7:16) מתוארת זווית חדה של סטיית היונדאי מהנתיב הנגדי לנתיב נסיעתה המקורי. אותה זווית אינה מתיישבת עם סימני הצמיגים בתמונה 6186, בה נראים סימנים המעידים על נסיעה ממושכת בנתיב הנגדי:

• השוני בין סימני הצמיגים

28. בתמונות ת/11 (למשל תמונות 6182; 6186; 6188) ניתן להבחין בסימנים של צמיגים שונים על הכביש ואף הבוחן התייחס לכך בחקירתו הנגדית (ראו למשל בעמ' 14 לפרוט' בש' 2-16 ובש' 25-27). בהדמיה התעלם המומחה מהשוני בין אותם סימנים והציג את סימן הצמיג שכביכול מגיע מנתיב נסיעת הביואיך לנתיב נסיעת היונדאי, כסימן רציף אשר משתלב עם סימן הבלימה של היונדאי. אביא להלן את תמונה 6188 כדי ללמד שלא זו בלבד שאין מדובר בקו רציף, אלא אף עובי הצמיגים שונה.

תמונה מספר 6188

יתרה מזאת, **תמונה 6173** מלמדת כי אותו סימן של צמיגים רחבים, מופיע בנתיב הנגדי לאורך טור המכוניות ויש בכך כדי לתמוך את עדות הבוחן לפיה מדובר בסימני נסיעה של רכבי הצלה שהגיעו למקום (יש לזכור כי שולי הכביש היו חסומים משני הצדדים, על ידי הרכבים המעורבים בתאונה ולכן האפשרות היחידה של רכבי הצלה להגיע למקום היתה ממרכז הכביש).

תמונה מספר 6173

סימני חריטה בנתיב נסיעת הביואיק

29. הבוחן אישר כי קיימים סימני חריטה בנתיב נסיעת הביואיק, אולם העיד כי מדובר בחריטה שנגרמה אחרי התאונה, כשהרכב היה בלי גלגלים ויש בה כדי להעיד על מסלול ההיזרקות של הביואיק (עמ' 12 לפרוט' בש' 31-30). המומחה כלל לא התייחס בחוות דעתו לסימני החריטה בנתיב נסיעת הביואיק.

30. **לסיכום עדותו של הבוחן** - הבוחן עומת עם שלל טענות ותרמישים ובעדותו התייחס לכל טענה או תרמיש שהוצג לו, תוך מתן הסבר מפורט לעמדתו. הבוחן אף תמך את עדותו והסבריו בממצאים בשטח, כפי שהם באים לידי ביטוי בתמונות אותן הוא צילם בזירת התאונה (ת/11). עדותו של הבוחן, כאמור, לא נסתרה.

עתה אבחן את עדויות ההגנה, בראשן - גרסת הנאשם.

31. **הנאשם** מסר שתי גרסאות עובדתיות שונות להתרחשות התאונה.

בהודעתו ת/10 מסר כי היונדאי סתתה לנתיב שלו, הוא הספיק ללחוץ על הברקס ולסטות ימינה והיונדאי התנגשה בו בנתיב שלו. בעדותו בבית המשפט הנאשם שינה גרסתו והעיד כי הוא הופתע על ידי היונדאי בנתיב שלו, החליט לברוח שמאלה, לא הספיק לחזור ו"כנראה או באמצע הכביש או משמאלה לו" אירעה ההתנגשות (עמ' 24 לפרוט' בש' 11-14).

בחקירתו הנגדית הנאשם לא נתן הסבר ענייני לסתירות, אלא אך טען כי החוקר היה אכזרי כלפיו (הבוחן לא עומת עם הטענות האמורות בחקירתו הנגדית). הנאשם אף לא ידע להצביע על מקום התאונה וכשנשאל אם התאונה התרחשה במרכז הכביש או בנתיב נסיעת היונדאי, השיב כי הוא אינו יודע. בהמשך העיד כי התאונה התרחשה על קו הפרדה וכשעומת עם 3 הגרסאות שנמסרו מטעם ההגנה, השיב: "קרוב למרכז הכביש, קרוב לקו הפרדה, אוטו מולי, ברחתי ונפגשנו באמצע הכביש. זה המקום" (עמ' 27 לפרוט' בש' 32-22). הנאשם ציין כי המומחה יודע טוב ממנו מה קרה וכי היום הוא זוכר טוב יותר מה קרה, לאחר ש"נפל לו אסימון".

32. לאחר ששמעתי את עדות הנאשם נותר בי רושם כי היא אינה אמינה ודומה כי לא בכדי אף מומחה ההגנה לא התייחס אליה כלל. גרסתו של הנאשם בחקירתו במשטרה אינה עולה בקנה אחד עם הממצאים בשטח, כפי שהוכח לעיל, וגרסתו בבית המשפט היא גרסה כבושה שלא ניתן הסבר לכבישתה.

33. **אשר לעדותו של מר סוואעד** - אין חולק כי מדובר בעד אשר נכח בתאונה (ראו נ/1 והתמונות נ/3) ולכאורה, מדובר בעד אובייקטיבי, שנסע בסמיטריילר צבאי, מאחורי רכב הנאשם וראה את התרחשות התאונה. אלא שמעדותו עולות תמיהות והעדויות אף אינה מתיישבת עם יתר הראיות בתיק. אסביר. **ראשית**, חרף הטענה כי מר סוואעד נהג ברכב גבוה, שאפשר לו לראות את כל המתרחש באין מפריע, הוא לא ידע לומר במדויק היכן אירעה ההתנגשות בין שני כלי הרכב. כך, בעדותו הוא עשה שימוש במילים "פחות או יותר באמצע הכביש" (עמ' 31 לפרוט' בש' 24-26) ומחוות דעת המומחה עולה כי הוא מסר לו שייטכן שאימפקט היה במרכז הכביש, אך הוא אינו זוכר במדויק (סעיף 2.3.3 לחוות הדעת). **שנית**, מר סוואעד העיד כי הוא לא נפגש עם המומחה, אלא רק שוחח עמו טלפונית, מה שעומד בניגוד לעדות המומחה לפיה הוא נפגש עם מר סוואעד במשרדו של ב"כ הנאשם. **שלישית**, מר סוואעד לא העיד כי הבחין בנהגת המעורבת מתכופפת תוך כדי נהיגה, בניגוד לדברים שהטיח ב"כ הנאשם בנהגת המעורבת בחקירתה הנגדית (ראו עמ' 5 לפרוט' בש' 20-24).

רביעית, גרסתו של סוואעד (זגזג של היונדאי, סטיה של הנאשם שמאלה והתנגשות באמצע הכביש) אינה מתיישבת עם גרסת הנאשם עצמו לאופן התרחשות התאונה, כפי שנמסרה במשטרה (סטיה של היונדאי לנתיב נסיעתו, סטיה שלו ימינה והתנגשות בנתיב נסיעתו). **חמישית**, גרסתו של סוואעד אינה מתיישבת עם הממצאים בשטח, אשר סותרים הטענה כי היונדאי סטה בחדות מנתיב הביואיך חזרה לנתיבו הוא, כפי שפורט והומחש לעיל, באמצעות התמונות.

חמשת הטעמים האמורים הביאוני למסקנה כי לא ניתן לאמץ את עדותו של סוואעד ולא ניתן לבסס עליה ממצאים עובדתיים.

34. **אשר למומחה** - למקרא חוות הדעת נותר בי הרושם כי מדובר בחוות דעת שטחית, בלתי מפורטת ובלתי מנומקת. המומחה קבע עובדות אך בהסתמך על דברים שמסר לו ב"כ הנאשם, בלי לבדוק את הדברים (למשל, באשר לבעלות ברכב הביואיך) והסיק מסקנות בנוגע לסימנים על הכביש, מבלי להסביר מדוע הוא סבור, למשל, שמדובר בסימני דחיפה, להבדיל מסימני בלימה או סימני נסיעה. ועוד, המומחה אימץ במאת האחוזים את גרסתו של סוואעד לאירוע, בהתעלם התעלמות מוחלטת מעדותו של עד אובייקטיבי נוסף (מר ברכה). המומחה אף לא מצא לתשאל את אשת הנאשם בנוגע לאופן התרחשות התאונה. מדובר בעדת ראייה לתאונה ולמרות הביקורת שהיתה למומחה על כך שהבחין לא חקר את סוואעד, דומה כי הוא חדל באותו מחדל. הסברו, לפיו הנאשם אמר לו שהאשה לא ראתה דבר, לאו הסבר הוא. המומחה אף לא ביצע ניסויים כדי להוכיח את מסקנותיו. תפקידו כמומחה מטעם ההגנה הוא לחקור את הדברים לעומק. משלא עשה כן, משקלה של חוות דעתו, נמוך.

35. זאת ועוד, בחוות הדעת המומחה אישר כי סימן הבלימה שנמצא בנתיב היונדאי, מקורו בגלגל קדמי שמאלי של היונדאי. המסקנה שהוא הסיק מכך, היא כי בעת שהיונדאי חזר לנתיב נסיעתו והתיישר, הרכב נטה על צדו השמאלי ועיקר המסה שלו היתה בצד שמאל. אותו עומס הביא לאיבוד האחיזה של הגלגל הימני בכביש ולכן, בעת הבלימה, נותר סימן בלימה בודד של הגלגל השמאלי קדמי של היונדאי (סעיף 4.9 לחוות הדעת וכן מעמ' 41 לפרוט' בש' 28 עד עמ' 42 בש' 5 ובש' 22-26).

דא עקא, שבאופן תמוה, חרף שלל התרחישים שהוצגו לבוחן, דווקא הטענה האמורה לא הוצגה לו בחקירתו הנגדית ולא ניתנה לו הזדמנות לאשר או לשלול אותה.

36. יתרה מזאת, המומחה לא התמודד עם הקשיים הרבים עליהם העיד הבוחן, בהתייחס לטענות שהוצגו לו ולא נתן מענה, לא באשר לזויות סימן הבלימה (מקביל לקו ההפרדה הרצוף) ולא באשר למרחק הנסיעה הדרוש כדי לאפשר התרחיש שהציגה ההגנה. עדותו של המומחה הותירה בי רושם של עדות מגמתית, שהתבססה אך על נתונים שפועלים לטובת הנאשם, בהתעלם מכל נתון שיכול היה לפעול לחובתו. כי כך, לא מצאתי ליתן לה משקל.

נהיגה ללא ביטוח

37. עבירה של נהיגה ללא ביטוח היא עבירה של אחריות קפידה, כמשמעו של מונח זה בסעיף 22 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977. משכך, יוצאת המאשימה ידי חובתה בהוכחת היסוד העובדתי של העבירה והנטל עובר לנאשם להוכיח האם קיימת הגנה הפוטרת אותו מאחריות וכי "עשה כל שניתן למנוע את העבירה" (ראו לעניין זה ע"פ 502/66 גדליהו דויטש נ' מדינת ישראל (20.3.67)).

38. בענייננו, הנאשם לא הרים הנטל, ואפרט.

מהראיות עולה כי התאונה אירעה בשעה 11:16 לערך (די להפנות לנ/2, אותו הגיש ב"כ הנאשם כדי ללמד על שעת התאונה).

בחקירתו במשטרה (ת/10) הנאשם הציג בפני החוקר ביטוח חובה ששולם לאחר השעה 12:00 וטען כי בנו הבכור הוא שמטפל בביטוחים לכלי הרכב שבבעלות החברה שלהם וכי סידורי ניירת זה לא עניין שלו (ראו ת/10 בש' 44-38). הנאשם לא הביא את בנו כעד מטעמו, כדי להוכיח מתי בדיוק נעשה ביטוח לביואיק.

39. שקלול הנתונים - קרות התאונה בשעה 11:16 לערך ותשלום הביטוח אך בשעה 12:02 - מוביל למסקנה כי הנאשם נהג בביואיק ללא ביטוח תקף. הנאשם לא העלה טענה שיש בה כדי לפטור אותו מאחריות לביצוע העבירה ולכן יש להרשיעו בעבירה של נהיגה ללא ביטוח.

מחדלי חקירה

טוען הנאשם כי מהמשטרה נמנעה מלחקור את סוואעד, מיד לאחר התאונה, למרות שפרטיו היו בידיה, היא חדלה בחקירתה ויש בכך כדי להוביל לזיכויו.

40. אכן, המשטרה חדלה משלא חקרה את סוואעד. מדובר בעד אשר נכח בתאונה, מסר את פרטיו לשוטרי והסבריו של הבוחן לאי חקירתו מלמדים על חוסר תשומת לב גרידא, שלא לומר רשלנות (ראו עמ' 16 לפרוט' בש' 19-7 ובש' 32-22 וכן עמ' 17 לפרוט' בש' 3). השאלה היא האם בשל אותו מחדל נפגעה יכולתו של הנאשם להתמודד כראוי עם חומר הראיות, עד כי הגנתו קופחה. לדידי התשובה עליה - שלילית.

41. לא אחת נקבע בפסיקה כי הערכת משקלו של פגם בחקירה נעשית על רקע מכלול הראיות שהובאו לפני בית המשפט. יפים לעניין זה הדברים שנקבעו בע"פ 216/16 חמזה רדיאדה נ' מ"י (29.1.17):

"בפסיקתנו נקבע כי בחינת טענותיו של נאשם הנוגעות למחדלי חקירה תעשה בשני שלבים: בשלב הראשון יש לבחון האם מדובר במחדל חקירה, אם לאו. בשלב השני, ובהנחה שהמענה לשאלה הראשונה הוא בחיוב, יש לבחון האם בשל מחדלי החקירה נפגעה יכולתו של הנאשם להתמודד כראוי עם חומר הראיות, אשר עמד נגדו, עד כי קיים חשש ממשי כי הגנתו קופחה, או כי נפגעה זכותו להליך הוגן. בחינה זו נעשית, תוך שקלול המחדלים הנטענים אל מול התשתית הראייתית שהונחה בפני הערכאה הדיונית (ראו: ע"פ 434/15 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 51 (04.02.2016)). עוד נפסק כי כאשר קיימת תשתית ראייתית מספקת להוכחת אשמתו של נאשם - במחדלי חקירה, כשלעצמם, אין כדי להביא לזיכוי".

(ראו גם ע"פ 2375/12 עמי מזרחי נ' מדינת ישראל (6.8.13) והאסמכתאות שם; ע"פ 4606/12 ולדימיר זכרוב נ' מדינת ישראל (2.7.14); וכן ע"פ 6101/16 אחמד עווד נ' מדינת ישראל (28.6.17)).

42. בענייננו, אמנם מדובר במחדל או בפגם בחקירה, אך הנאשם עצמו ריפא אותו כשהביא את סוואעד כעד מטעמו. בהבאתו של העד לבית המשפט לימד הנאשם כי לא היה באותו מחדל כדי לקפח את הגנתו או להקשות עליו להוכיח את גרסתו. כך, אותה עדות חיונית לא נותרה עלומה בפני בית המשפט והעלמותה לא הותירה ספק, שמא היה בה כדי לסייע בהגנת הנאשם. בית המשפט שמע את העד, התרשם ממנו וקבע את שקבע לגביו. יתרה מזאת, אני סבורה כי ביתר הראיות שהוצגו לי - עדותו של מר ברכה, עדות הבוחן והסבריו בנוגע לתרחישים והטענות שהוצגו לו והתמונות מזירת התאונה - יש משום תשתית ראייתית מספקת ואין במחדל החקירתי כדי להעיב על הוכחת אשמתו של הנאשם.

43. אומר אף למעלה מכך - אף עדותו של סוואעד, אשר, כאמור, הוצג כעד אובייקטיבי לאירוע התאונה, אינה מעוררת את הספק הדרוש כדי להוביל לזיכוי הנאשם, שכן, כפי שצוין לעיל, היא אינה מתיישבת, לא עם גרסתו המקורית של הנאשם לקרות התאונה מחד גיסא ולא עם הממצאים בשטח, מאידך גיסא.

סוף דבר

44. צבר הראיות שהונח בפניי ובמיוחד הממצאים מזירת התאונה מתיישבים עם גרסת המאשימה ואינם מתיישבים, אף לא ברמת הספק, עם האפשרות לה טוענת ההגנה. כי כך, אני קובעת כי המאשימה הוכיחה את אחריותו של הנאשם לתאונה מעבר לספק סביר ולכן מרשיעה אותו בעבירות של נהיגה משמאל לקו הפרדה רצוף בדרך, לפי תקנה 36(ג) לתקנות התעבורה, נהיגה בקלות ראש, לפי סעיפים 62 (2) + 38 (2) לפקודת התעבורה, נהיגה ללא ביטוח, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי, ועבירה של התנהגות שגרמה נזק לרכוש וחבלה של ממש לגוף, לפי תקנה 21

עמוד 14

(ב)2 לתקנות התעבורה +סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

ניתנה היום, כ"ג תמוז תשע"ז, 17 יולי 2017, בהעדר הצדדים.